

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXIII. ročník

číslo 10/říjen 2017

VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (<i>první neděli v měsíci rodinné, třetí neděli vysluhována sv. Večeře Páně</i>)
	14.00	bohoslužby „Společenství Kristovo“
	17.00	Křesťané evangelické víry (v ukrajinštině)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení (<i>L. Heryán: Exotem na této zemi</i>)
	19.00	Křesťanština
Středa	18.00	biblická hodina
Čtvrtek	18.30	mládež
Pátek	15.30	dorost
Sobota	12–18	společenství EXIT – pomoc lidem bez domova (<i>1. a 3. sobota v měsíci</i>)

Úřední hodiny faráře Jaroslava F. Pechara:

úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

Číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

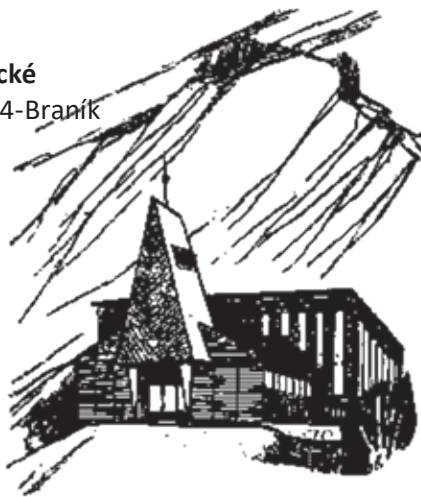
222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 přístavba

web: <http://branik.evangnet.cz>

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

STARŠOVSTVO

- ... se sešlo 9. 10. Přítomni: Bedrník, Bruncko, Drápalová, Holý, Jungwirthová, Kolář, Pechar, Procházková, Slabý, Zvánovcová, Borovská, Kulhan, Thomsonová. Biblický úvod připravil Jaroslav F. Pechar (čtvero zvířat jako mrdcové a průvodci lásky: mravenci, damani, kobylinky a ještěrky).
- ... projednávalo vybavení nové budovy a její využití.
- ... se zabývalo odpověďmi na celocírkevní dotazník věnovaný vztahu kazatele a sboru a úpravám církevního života i liturgie.
- ... odsouhlasilo zkvalitnění zabezpečovacího systému kostela i přístavby.

JH

Z KALENDÁŘE

- 15. 10. bohoslužby, Večeře Páně, ohlédnutí za letními akcemi
- 19. 10. (čtvrtek) v 18.30 koncert Slávka Klecandra
- 22. 10. bohoslužby, káže hostující kazatel nebo J. F. Pechar (bude upřesněno)
- 25. 10. (středa) 9–17 hod. brigáda na zahradě kostela, organizuje br. Otáhal
- 29. 10. bohoslužby
- 5. 11. rodinné bohoslužby
- 8. 11. (středa) 18.30 koncert loutnisty Rudolfa Měřínského
- 11. 11. (sobota) konvent pražského seniorátu ČCE na Jižním Městě
- 12. 11. bohoslužby
- 19. 11. bohoslužby, Večeře Páně

další pozvánky najdete na stranách 19–21

SVATBA

Ivo & Ráchel

V sobotu 7. října byli v kostele U Jákovova žebříku oddáni **Ráchel Honsová** a **Ivo Kopůnec**. Ze svatebního kázání (ale vzít si z toho něco pro sebe může kdokoliv):

- Tito čtyři jsou na zemi nejmenší, a přece znamenití mudrci: **mravenci**, národ bez síly, a přece si zajišťuje v létě pokrm; **damani**, národ bez moci, a přece si staví obydlí v skalách; **kobyly**, které nemají krále, a přece všechny vytáhnou válečně seřazeny; **ještěrka**, kterou můžeš vzít do ruky, a přece bývá v královských palácích. Př 30,24–28
- Kdybych uměl prorokovat, rozuměl všem tajemstvím, měl všechno poznání a víru, že bych i hory přenášel, bez lásky nejsem nic. 1K 13,2

Když bude v základech láska, pak to, co stojí na takovémto základu, to bude dobré. Jenže co si tak má člověk představit pod takovým životem postaveným na lásce! Co to znamená konkrétního? Potřebujeme nějaké zachytné body, kde se můžeme pevně chytit, abychom se bezpečně mohli posunout zase o kousek dál a výš.

Nabídnou hned čtyři takové, a to čtyři zvířata. *Mravenec, daman, kobylka a ještěrka*. Čtverou havěť, kterou moudrý Šalomoun označil za „znamenité mudrce“. Necht' nám jsou jakýmsi značkami na cestě, abychom na putování životní cestou drželi dobrý směr.

Projevujte svoji lásku tím, že budete jako mravenci. Mravenec sice nevládne nic moc, ale myslí daleko dopředu. *V létě si zajišťuje pokrm*. Ví, že se střídají časy příznivé i nepříznivé, a tak se snaží prozíravě plánovat, jak se v časech příznivých připravit na ty nepříznivé.

Mravenci střežou jídlo. Na této materiální rovině je fajn myslet na zadní kolečka, ale žijeme v blahobytné době. Myslím spíš na to, abyste si vytvářeli zásoby dobrých společných zážitků. Zásoby toho, co jeden druhému hezkého řeknete. Zásoby dopisů, vzkazů a esemesek, které není třeba střídat v krabičce či v mobilu, ale hlavně v hlavě a srdci. Jsou to všechno taková nic, asi tak, coby mravenec unesl. Ale mravenci poklidně střežou jedno tohle nic za druhým – a ono toho je najednou pěkně uschovaná hromada, která umožní přežít zimu. Právě tak to, co spolu prožijete, co dáte jeden druhému, to je taková ta troška do zásob na zimu. Na chvíli, kdy je smutno, kdy je člověk

osamělý, na chvíle, kdy se ochladí ne počasí, ale vztahy – pak je dobré mít právě takové zásoby toho, co jste dělali společně. To totiž výtečně pomůže takové období přečkat. Buďte jako mravenci.

Buďte jako damani. *Damani, národ bez moci, a přece si staví obydlí v skalách.* Postavte svůj život na skále. A nemá smysl chodit okolo horké kaše – skálou je v Bibli na desítkách míst označen Bůh sám. Jen v žalmech na 33 místech. Naše lidské síly jsou často k uzoufání slabé, ale věřící člověk má vždycky o důvod víc vyhlížet dobrou budoucnost. Má naději do neisté budoucnosti. Někde před námi je přece Boží království a život v lásce s ním počítá. Nežijeme jen tady a teď; a dokonce nejen v tomto životě, jak nás to učili mravenci. Daman, stavící svůj dům na skále, nás upomíná, že žít máme s výhledem na věčnost. Cokoliv společně prožijeme v duchovní oblasti,

to nás spojuje víc, než cokoliv jiného. Buďte tedy jako oba dva jako damani.

Buďte jako kobytky, *kteří nemají krále, a přece všechny vytáhnou válečně seřazeny.* Nemáme krále. V běžných vztazích nemáme někoho třetího, kdo by bydlel s námi a říkal, co máme dělat. A přece je potřeba fungovat jako tým. Kobytky nemají nějakou hlavní kobytku, která by organizovala život ostatním kobytkám, rozkazovala, řídila, vedla – a přece létají v organizovaných houfech z místa na místo. Tak to v našich vztazích holt musí fungovat bez nějakého nekritizovatelného šéfa. Je potřeba se vždy nějak dohodnout. Vnímat jeden druhého, připodobňovat se jeden druhému, řídit se jeden podle druhého. Buďte jako kobytky.

Nu a poslední jsou ještěrky. Poslední ze znamenitých mudrců – *ještěrka, kterou můžeš vzít do ruky, a přece bývá v královských palácích.* Ještěrka je takové obyčejné, bezbranné stvoření. Ale jak je hbitá a dokáže bez problémů šplhat i po stěnách, vejde se všude – i do toho královského paláce. Buďte jako ještěrky. Možná v očích světa slabí a bezmocní, ale váš domov nechť je královský palác. Boží království, které jako damani vyhlížíte, tak můžete prožívat už tady na tomto světě. Ještě ne v plnosti, ale určitě bohatě a krásně. Naše vzájemné vztahy nechť jsou ostrůvkem Božího království mezi námi. Snažte se, aby ve vašich vzájemných vztazích co možná vládla pravidla Božího království. Buďte jako ještěrky.

Čtyři pevné chyty při lezení, když se chcete dostat výš, tedy když chcete růst v lásce. Mravenec, daman, kobylka a ještěrka. Společné zážitky, společná víra, vnímání jeden druhého a snaha, aby ti druzí měli s námi život jako v nebi.

Kdybyste uměli prorokovat, rozuměli všem tajemstvím, měli všechno poznání a víru, že byste i hory přenášeli, bez mravence, damana, kobylky a ještěrky nejste nic. Ale s láskou, kterou vás tihle čtyři znamenití mudrci učí, s tou zvládnete všechno. Amen

SVATBA

Tadeáš & Eva

V sobotu 16. září byli v našem kostele oddáni Eva Pincová a Tadeáš Friedrich.

RATIBOŘ

500 let evropské reformace

Poslední měsíc jsem měl možnost navštívit několik akcí a s dojmy se rád podělím se čtenáři Brány. Je to moje premiéra coby příspěvatele časopisu. Zatím jsem ještě tu čest nevyužil. Odkládám tedy sochařské dláto, otírám si ruce do zástěry, usedám v drážďanském ateliéru mezi sochy a začínám psát...

Témata, kterým se hodlám věnovat, spojuje jídlo a potřeba jíst. Denní chléb a jídlo sváteční. Na svátku reformace v Ratiboři jsem se ocitl neplánovaně coby řidič. Tím více jsem mohl vnímat atmosféru a nechat se překvapit prostředím. Do Moravy a jejích obyvatel jsem se zamiloval. Malé městečko v údolí potoka na mě působilo téměř idylicky. Místem konání byla farská zahrada a kostel luterského sboru. Lidé, které jsem oslovil, byli buď faráři, nebo manželky/manželé farářů/farářek. Ze vzorku tedy usuzuji, že 80 % účastníků mělo silný vztah k farářskému řemeslu. V zrekonstruovaném kostele jsem se účastnil programu. Mezitím jsem užíval možnost ochutnávat moravskou kuchyni a nabírat vzorky frgálů a kyselice. Ze všeho na mě čišela bodrost a dobrá vůle. Jako neplánovaný host jsem byl tou pozitivní atmosférou obdarován vrchovatě; a jako nezávislý pozorovatel se do Ratiboře rád vrátím.

Jiří Čujan ml.

POZN. REDAKCE:

- Podle vyjádření branických účastníků ratibořského dění – bylo to úžasné; nejlepší byla hra, kterou napsal náš bratr farář a znamenitě zahráli studenti (nejen) ze Strašnic. Hra byla opravdová, působila na všechny smysly, byla plná vtipu...
- A co všechno se 10. 9. v Ratiboři dálo? Slavnostní bohoslužba, hudba v mnoha variantách: pěvecký sbor, trubky, zvonky, folklor... přednášky, pozdravy z ČR i zahraničí, vycházka, zasazení jabloně, výstava, divadelní hra o Katherině von Bora (podle scénáře Jaroslava F. Pechara). Farář Jaroslav F. Pechar z toho všeho moc neviděl a neslyšel, protože měl na starosti děti z nedělní školy a program pro ty starší (*foto na straně 22*). ■

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ PŘÍSTAVBY

Neděle 17. září 2017

*bohoslužby ∞ kázání synodního seniora Daniela Ženatého ∞
Večeře Páně ∞ požehnání...*

Bohoslužby vedli bývalý branický farář *Luděk Rejchrt*, synodní senior *Daniel Ženatý* a současný branický farář *Jaroslav F. Pechar*:

Kázání synodního seniora

Lukáš 17,11–19

Stalo se to na cestě.

Byl tam Ježíš. On je tím, kdo má moc uzdravit a nadto dát ještě něco navíc. Záchranu, spasení.

Byl tam jeden, cizinec, který jako jediný od Ježíše obdržel obojí – zdraví i záchranu.

Bylo tam devět dalších, kteří obdrželi zdraví. To je jistě hodně. O záchraně však nic neslyšeli.

A nás samozřejmě zajímá – co se to stalo, že ten jeden dostal ještě něco víc? Co udělal dobrého, že to pro Ježíše bylo důležité, že mu ke zdraví přidal spásu?

Vždyť – Přišli jsme do společenství jeho lidu, věříme, že Kristus vzkříšený je s námi, toužíme po pomoci, aby se nás dotknul, proměnil, abychom směli přijmout jeho dary.

Při hledání odpovědi potkáme v příběhu mnoho zajímavého. Třeba – celé je to v pohybu – Ježíš je na cestě do Jeruzaléma, deset malomocných za ním vyjde, volají, pak se jdou ukázat kněžím, pak se jeden z nich vrátí, velkým hlasem, tedy pořádně, žádné napůl a ustrašeně, velebil Boha, padl tváří k Ježíšovým nohám, děkoval mu. Jeden čin za druhým, pořád se něco děje. Žádné tupé vymlouvání „já nevím, co mám dělat“.

Těch deset bylo a žilo mimo zdravou společnost. Byli schopni tvořit jakousi družinu. Sami sebe si nevybrali. Těžký úděl je svedl dohromady. Často dokážeme být spolu, když nás sevře společné trápení. Asi nejčastěji se to stane v nemocničních pokojích. Rozdíly zmizí a to jedno společné, nemoc, spojí pacienty v jeden překvapivě kompaktní celek. Pak vše skončí a už se nikdy ve stejné sestavě neopakuje.

Těch deset malomocných volá – Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi! Volají – Kriste eleison! Smilovat se, učinit dobro, dát požehnání, dát život, uzdravit. Volají po něčem komplexnějším, než po uzdravení. Nevolají – uzdrav nás. Spíše, ať pomine nemoc, ponížení, izolace, život pod psa.

Jít se ukázat kněžím – snad smíme rozumět jako – běžte k posudkovému lékaři; on vám dá razítko, že jste zdraví, jinak vás odevšad budou vyhánět a budou se bát, že se od vás nakazí.

Ještě když byli na cestě ke kněžím, byli uzdraveni. Pasivum. Byli uzdraveni. Jak připomíná apoštol Pavel, a reformátoři – naše záchrana spočívá

vně nás, ale je pro nás. Nějak se v Boží režii stalo, a byli čistí. To co se stalo mimo ně, bylo pro ně.

Jednomu to došlo. Že právě obdržel zázrak, na který nemá žádný nárok. A vrátil se, aby poděkoval. Ten jeden, který se vrátil, byl Samařan. Cizinec.

Deseti bylo učiněno dobře, deset jich přijalo nadstandardní dar. A jen jednoho to vedlo k věčnosti, k tomu, aby vzdal Bohu chválu.

A tak se Ježíš ptá – kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal čest Bohu, než tento cizinec? Celé je to uvozeno – nato Ježíš řekl. Není to uvozeno tak, že by se obrátil na tohoto vrátivšího se chudáka a hartusil na něj, kdeže jako má těch devět.

A pak mu Ježíš řekl, tomu jednomu, adresně, přímo – jdi, tvá víra tě zachránila. Smí nám vrtat hlavou, co přesně tím Ježíš myslel, zda už teď ho ujistil spasením, raduj se, poskakuj, vesel se, už to máš dobrý... Asi ano.

Jak to tedy udělat, abychom byli jako ten jeden? A co nedělat, abychom nebyli jako těch devět?

Nějak se to týká vděčnosti. Týká se to poznání, kdo jsem, jak to že vůbec žiji, kdo mne sem postavil, a taky jak žiji, co vše mám k životu, co dobrého užívám, aniž bych se staral, kde se bere ten vzduch a jak to, že zase vyšlo slunce.

Opakem vděčnosti bývá nejčastěji lhostejnost, případně rozmazlenost, jakási sociální i jiná tupost vidět dobré věci.

Myslím, že se shodneme, že se máme dobře. Žijeme ve svobodné zemi, o svých politických věcech stále ještě rozhodujeme sami. Zda o nich rozhodujeme dobře nebo špatně je druhá věc. Žijeme v krásné zemi, v zemi, kde se střídá slunce a déšť, roviny a hory, řeky a jezera, žijeme v krásných městech a vesnicích, zažíváme období nízké nezaměstnanosti, platy rostou, smíme svobodně cestovat, scházet se k bohoslužbám, užívat lékařskou péči, o jaké se generacím před námi ani nesnilo...

Smíme dokonce stavět nové sborové prostory a slavnostně je otevírat, a mít společný oběd, a být spolu, a poslouchat, jak se to plánovalo a stavělo, a pak krásnou hudbu, a těšit se, jak ty nové prostory také naplníme dobrým životem, a ujistňovat se, že při tom ale na Boha nezapomeneme!

Kolik lidí na téhle planetě má tak dobré vnější podmínky k životu, jako máme my? Ostatně, taky jste v uplynulých dnech strnuli, když jste slyšeli, že podle statistik OSN trpí na zeměkouli 11 % lidí hladu?

To vše smíme vnímat, přijímat, žasnout. A vděčnost se rodí, ani si nevšimneme jak.

A od této vděčnosti je to pak jen logický krůček k ochotě vidět druhé lidi a i jim přát dobré věci. A to nás nasměruje tak, že hledáme, jak pomoci těm, kdo pomoc potřebují. Ať jsou známí nebo neznámí, příjemní nebo protivní. Vděčnost působí tohle základní nasměrování – hledat, jak pomoci těm, kdo pomoc potřebují. A zruší a vynuluje způsob myšlení, který hledá důvody, proč není možné pomoci.

Ten jeden se vrátil k dárci. V tom ho smíme napodobovat. Vracet se ke Kristu, držet se Krista, následovat jej. Ať to vyjádříme tak či onak. Kristus a já. Kristus a my. Ten vztah je živý, tepe, on je s námi. On přece není kus ledu, určitě se raduje, těší ho, když mu děkujeme nebo prosíme, těší ho, když dáme najevo, že víme, že to celé své bytí máme od něj a v něm že spočívá. A že i když tu jednou nebudeme, u něj zůstaneme, určitě.

A to nás těší, posiluje, osvobozuje, rozvazuje ruce i mysl – a ono je to pak dobré.

Kriste, děkujeme za tvé dary. Za chvíli je intenzivně okusíme u tvého stolu. A vyznáváme, že i při nás je to nebezpečí docela aktuální, totiž že přestaneme být vděční, proto že se nám vede dobře. Odpuť nám. Amen

Program na zahradě:

pěvecký sbor (foto na zadní straně obálky) ☞ poděkování nepřítomnému arch. Davidu Vávrovi ☞ Aleš Drápal – historie přístavby

VYSVĚTLENÍ DAVIDA VÁVRY K DESATERU NA OKNECH – četl J. F. Pechar ↓

Desatero na oknech

Práce na Desateru byla povznášející, vznikala za konzultací s Jardou farářem a Evou Šormovou farářkou. Nakonec výsledek ovlivnila chvíle okamžiku ve sklárnách, kde jsem během tří dnů vyskládal 10 oken, která se pak propekla v peci metodou fusingu (tedy spékání). Desatero prostupuje duha

jako smlouva mezi Bohem a člověkem. Stejně tak i všechny naše dary, které známe, jsou mezi Alfa a Omega.

1. Já jsem Hospodin, Tvůj Bůh

Vše, co máš, je ode mne, dávám Ti bohatost bytí, inspiruji přírodou, dostáváš rád, jak spolužit. Užívej všech barev, chutí, vůní a především lásky, která prostupuje i kameny.

Naše smlouva – duha začíná, zárodek se rozevírá, semínko pučí. Co bude na konci?

2. Nebudeš zobrazovat

Jak také? To, co není zachytitelné. Kdyby srdce umělo malovat, tak snad. Když se podíváš do Slunce, zrak se Ti vypálí. Vnímáš jen žhavý kotouč kolem a ukládáš si jej do své logiky uvažování – geometrie tedy čtverec – nejzákladnější tvar vymezí člověka z objektů přírody

3. Nebudeš brát Jméno nadarmo

Pozor, výstražná značka. To, co bylo v minulém přikázání obrysem, nyní je v realitě každodennosti. Jiné cesty pro křesťana nejsou. Dostal jsi tolik klidu a vyrovnanosti, abys černým tunelem bezvěrectví nemusel procházet.

4. Svět sobotu, neděli, zkrátka svátek, který přichází možná i každý den.

Dívej se a vnímej, co dostáváš. Jeden bílý paprsek se láme do spektra duhy. Bůh má nejbohatší paletu. V nádobách dostáváš radost a měl by sis toho všímat. Zastavit se pro vnímání.

Osobní subjektivní rozměr – pro pamětníky ještě vzdálený ohlas desky Pink Floyd – Dark side of the Moon.

5. Cti otce a matku

Rodina je pevný stůl zde na zemi, stůl je navíc symbolem, když jsou všichni pohromadě v pospolitosti jednoho jídla. Nedělní oběd i poslední večeře. Hnědá vyrůstá z hlíny jako dům. Hlína se mění v prach, vytváří jednotu s odešlými. Na stole sváteční fialový ubrus.

6. Nezabiješ

Přísný zákaz pravidel provozu života. Stačí tak málo – jedno bodnutí, průstřel

a život pomíjí. Nenavratitelně. Vše pomine, co rostlo a milovalo. Srdce roztrhne trn. Špičky, ostří, zranitelnost.

7. *Nesesmilniš*

Svět je zdánlivě krásný, měkký, organický. Ovšem konečný výsledek je zmatek, chaos. Šperky poletují povětřím. Hliněné nohy se bortí do písku. Člověk se bortí. Není skála.

8. *Nepokradeš*

Zákaz vjezdu pravidel pozemského života. Nebude souzena Tvá duše, ale pěkně si vše odpykáš za vertikálními mřížemi reality. Možná Tě umravní?

9. *Nebudeš lhát*

Lež působí ostře, sklo praskne. Tabulka je sice pohromadě, ale svou funkci již neplní

Pravda kolem působí na první pohled nezajímavě. Lži jsou vzrušující. Pravda je horizontálně klidná jak hladina moře

Osobní zážitek – sklo se mi nepodařilo rozbít napoprvé. Bušil jsem do tabulky stále silněji a většími předměty. Najednou nečekaně prasklo.

10. *Nebudeš závidět*

Pozemský čas neúprosně plyne a Tvé pozemské statky a zásluhy změní v prach. Co zůstane, je chvění srdce. Zbytek se vypaří. Proto po mnohém nemusíš dychtit a toužit. Nakonec většina zdánlivě závažných situací bude v konci nepodstatná.

Cesta skončila. Omega je tečka za Tvým bytím. Čas odměřují muži i ženy stejně.

Ženy jako silnější bytosti, nenápadné hodiny, muži halasně pouze minuty. ■

Branická „Bouda“

Rád jsem se zúčastnil i slavnostní bohoslužby k příležitosti uvedení do provozu nové stavby v našem branickém sboru. Je to taková moje srdeční záležitost, ten náš sbor, to naše společenství. Často si tu, v německém ateliéru, v neděli zastesknu a zaslžím po bohoslužbě v Braníku. To takhle sedím mezi sochami v ateliéru, poslouchám varhanní hudbu Camilla Saint-Saënsa a říkám si, že tohle by se Miloši Pecharovi určitě líbilo. Vždycky si užívám jeho varhanní

improvizace, když coby člen dopisovatel do Braníku zavítám. I tentokrát to byla sváteční návštěva. Mám radost z přístavby, přece jenom to umožní rozvinutí branických aktivit. Konec konců jsem do kasičky nějaký šesták taky hodil. Počasí se perfektně vydařilo. Do oken přístavby svítilo zářijové slunce, a stoly byly plné svátečního jídla.

Jiří Čujan ml.

Okna

se líbí kolemjdoucím večer, kdy jsou podsvícená, i ve dne, když na ně zasvítil slunce. ■
Snad si na ně časem zvyknou i ti, kteří k nim mají výhrady.

A jak slavnost pokračovala?

Přítomní vešli do přístavby s naprostou samozřejmostí, jako by s tím prostorem byli už léta rostlí. Usadili se na připravené židle a sledovali promítání fotografické dokumentace jednotlivých etap výstavby se slovním doprovodem kurátora Tomáše Bedrníka, druhou část koncertu pěveckého sboru pod vedením Rut Nývltové, proslovy včetně pozdravu starosty Petra Štěpánka (na fotografii vpravo), poděkování všem, kdo jakýmkoliv způsobem přispěli k tomu, že stavba stojí.

Loutnový koncert Rudolfa Měřínského (na fotografii vlevo) potvrdil, že přístavba může sloužit i jako koncertní sál. A přátelské posezení a plný stůl – že se v ní můžeme cítit jako doma.

A co na to všechno branická přístavba? Je moc ráda, že její „život služby“ byl zahájen požehnáním: jí, lidem, kteří budou užívat její prostory, i všemu, co se v ní bude konat. Že se konečně dočkala okamžiku, kdy může být užitečná. Že začala žít.

Jenže ... ona žije, ale **nemá jméno**!! Sice tuší, že se mluví o ní, když někdo řekne: *sруб, domeček, klubovna, bouda...*

Pomohla by jí **ANKETA**?

Prosím vás, *pošlete své návrhy* na jméno, na kterém se budeme moci sjednotit!

RČ

PRAŽSKÉ JEZY 2017

Ze Střeleckého ostrova na Štvanici

Po Vltavě se zase povaluje hustá mlha, které se za nic nechce vstát. Jakpak by ne – je ráno, státní svátek – svatý Václav – netřeba nikam chvátat. Přece jen se ale najde pár stovek lidí, kterým nakonec bílá peřina uvolní prostor – pro výroční skautský závod „Přes tři jezy“ a následné volné splutí kohokoli, kdo si sehnal loď, háčka a 30 Kč za splavenku. Nemohli jsme s YMCA Braník chybět; naše letošní resumé je následující:

- výjimečně 0 cvaknutí
- pádlovalo celkem 20 dam a 6 pánů
- nejmladší účastník měl 8 let, nejstarší 52, polovina lidí byla mladší/starší 18 let
- nejmladší kormidelníci – 12 a 13 let z rodu Bedrníků (pochvalně hlasitě mručíme)
- třetina lidí z celkových 26 zúčastněných s námi jela úplně poprvé

Velký dík všem, kteří přispěli ke zdaru akce! (zvlášť bratru Václavovi za opětovné poskytnutí tažných koní stáje Peugeot Boxer).

Kryštof Rybáček

Více o YMCA Braník a skauty pořádané akci 3jezy na branik.ymca.cz a 3jezy.skauting.cz.

VÝLET RODIN

do Prokopského údolí

V neděli 8. 10. jsme se po bohoslužbách vydali na plánovaný společný výlet. Z autobusu jsme vystoupili u nádraží Hlubočepy, kde se k nám přidalo ještě několik automobilizovaných rodin.

Odtud jsme šli asi tříkilometrovou procházkou okolo dětského hřiště k veřejnému ohništi, kde je další hřiště. Tam jsme si opekli k obědu buřty a děti si pěkně pohrály.

Zpět pak někteří z nás jeli vlakem krásným Prokopským údolím.

Výletu se zúčastnilo 15 dospělých, 18 dětí a jeden pes. Věříme, že občasné výlety budou pokračovat i s dalšími zájemci.

Magda Slabá a JP

NAROZENINY

Dne 18. 10. oslavuje naše milá sestra **Rut Nývltová** kulaté narozeniny.

Milá Rut, přejeme Ti, aby Ti Bůh i nadále žehnal, aby Tě neopouštěla tvá energie a moudrost, abychom Ti i nadále mohli děkovat za všechno to, co tak obětavě děláš. Vždyť kdo by dokázal dát dohromady pěvecký sbor, který po dvou zkouškách vystoupí na veřejnosti (třeba při otevření přístavby), navštěvovat potřebné, pomáhat kde se dá a rozdávat pohodu a radost...

Brána

NOVÁ KNIHA

Do sborové knihovny přibyla kniha **Můj světový šach** od **David Navara** (i s věnováním branickému sboru).

Kromě rekapitulace šachových partií (což je pro vášnivé šachisty to nejdůležitější) jsou v knize i vtipné poznámky k místům a událostem provázejícím jednotlivá utkání (což je zajímavé i pro ty, kdo šachy nehrají, ale Davida znají a dovedou si jeho dobrodružství živě představit).

RČ

MŮJ SVĚTOVÝ ŠACH

*Škvlému branickému
sboru věnuje
David Navara*

David Navara

SBÍRKA PRO SYRSKOU RODINU

Milí přátelé,

19. 9. 2017

Děkuji vám všem, kdo jste měli možnost a přispěli jste do veřejné sbírky pro rodinu ze Sýrie.

Sbírka se dnes uzavřela. Podařilo se vybrat dostatek prostředků na uhrazení dvou nájmů a ještě zbude na léky. Rodina je za pomoc vděčná. Velkým povzbuzením pro ni je, že vidí, že je spousta lidí, kteří jí chtějí pomoci. Téměř denně se totiž setkává s negativními reakcemi a odmítáním. Ještě jednou vřelě díky všem.

S pozdravem

Eliška Adamcová

POZVÁNKY NA DALŠÍ AKCE

31.10. – CÍRKEV A CHARTA 77

PROTEST JAKO ÚKOL

19.00 – Ostrovní 13 – Knihovna Václava Havla

Beseda s disidentem a mluvčím Charty 77 Milošem Rejchrtem

5. 11. – OSLAVY 500 LET REFORMACE

Farní sbor ČCE ve Praze 6-Střešovicích

9.30 bohoslužby

12.00 čtení Lutherových textů a zpěv písní s pěveckým sborem

13.30 divadlo Xantipa reformace (o Lutherově manželce Kateřině von Bora)

14.30 promítání filmu Luther

Během odpoledne program pro děti a prodej knih

Od 17.00 ekumenická bohoslužba v klášteře benediktinek na Bílé hoře

nebo

(také 5. 11. v 17.00, ale v kostele u Klimenta)

Pocta Martinu Lutherovi – varhanní díla pro čtyři ruce a nohy – A. Hasse, W. Rudnik, P. Eben, E. Schneider; Účinkují Ruth Forsbach Jiřina Dvořáková.

C H R T

Karel Hynek Mácha

P

O

M Á J

K

U

V L I S T O P A D U

koncert Davida Rejchrtů se koná 7. listopadu v 19 hodin v Chodovská tvrzi

DOMKU, DOMEČKU,

kdo v Tobě přebývá?

*Domeček / Desítka / Bouda / Prkenice / Dřevěnice / Přístavba...
a program pro členy sboru i veřejnost*

Čtvrtek 19. října 18.30 kytarový koncert Slávka Klecandra
folk-rock, vstupné dobrovolné

Pondělí 23. října 18.30 zpívání (nejen) ze Svítáku
folk, spirituály, vstupné dobrovolné

Středa 8. listopadu 18.30 loutnový koncert Rudolfa Měřinského
baroko, vstupné dobrovolné

Úterý 21. listopadu 19.00 Pane, nauč nás modlit se
modlitební setkání, vstup volný

Sobota 2. prosince 19.00 „církevní Silvestr“ s ukulele
hudební oslava konce církevního roku, vstup volný

Pátek 8. prosince 19.30 sváteční koncert a křest CD Cantina
world music, vstupné dobrovolné

OBSAH 10/2017

Vítejte	2
Ze sborového života	3
Svatba: Ivo & Rachel	4
Svatba: Tadeáš & Eva	6
Ratiboř – 500 let evropské reformace	7
Slavnostní otevření přístavby	8
foto zúčastněných farářů	8
kázání synodního seniora Daniela Ženatého	9
program na zahradě – vysvětlení Davida Vávry k Desateru	11
branická Bouda – píše Jiří Čujan ml.	13
noční foto	14
a jak slavnost pokračovala?	15
Pražské jezy 2017	15
ze Střeleckého ostrova na Štvanici	
Výlet rodin do Prokopského údolí	17
Nová kniha Davida Navary	18
Pozvánky na další akce	19
Fotografie z Ratiboře	21
Obsah a tiráž	23

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXIII. ročník, číslo 10/říjen 2017

Vychází každou 3. neděli v měsíci

Redakce: Růžena Černá, Jarka Pecharová

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar, Aleš Drápal

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Archiv časopisu: <http://branik.evangnet.cz/brana.php>

Redakční uzávěrka časopisu je vždy 2. neděli v měsíci,
příspěvky předávejte redakční radě nebo e-mailem (na obě adresy!):

mscerny@volny.cz a pecharca@seznam.cz

Autorům děkujeme za články i fotografie.

